

پیشنهادهایی برای روزهای گرم

← در این دنیای شلوغ که هر روز یک فیلم، یک نمایش، یک آلبوم و یک اثر هنری خلق و جلوی چشمان مان به نمایش گذاشته می‌شود، انتخاب کار سختی است. انتخاب اینکه برای تماشای کدام اثر وقت بگذاریم و به آن دل بدهیم. قرار است در این صفحه هنرمندان و منتقدان مختلف دست‌مان را بگیرند و راهنمایی‌مان کنند تا برای آخر هفته‌ها یک انتخاب خوب داشته باشیم. انتخابی که پشیمان‌مان نکند.

آبجی

فیلمی زنانه اما غیر فمینیستی

محمد صالح حجت الاسلامی / کارگردان: مدتی است که اکران فیلم سینمایی «آبجی» که اولین اثر سینمای داستانی بلند مرجان اشرفی زاده است در گروه هنر و تجربه آغاز شده است. فیلمی زنانه اما غیر فمینیستی که اگرچه براساس نام فیلم تمرکزش بر سرنوشت یک دختر پنجاه ساله است که به دلیل مشکلات ذهنی کماکان در خانه پدری و همراه با مادرش زندگی می‌کند، اما در واقع مهارت مدیریتی یک مادر که زنی خانه دار اما با درایت و توانایی قابل توجهی در غیاب همسر فوت شده اش، کماکان برای حفاظت از بنیان خانواده‌اش تلاش می‌کند را در قاب تصویر، صمیمانه روایت کرده است.

اگرچه در فیلم «آبجی»، زن‌ها را در حال دست و پنجه نرم کردن با زندگی و مشکلات‌شان می‌بینیم، اما این فیلم دارای طمانینه خاصی است که می‌تواند ریتم کند و رنگ سرد طراحی شده غالب فیلم را کاملاً توجیه کند؛ ولی یکی از نکات حائز اهمیت و به نوعی شایسته تقدیر «آبجی» این است که شأن انسانی کاراکترهایش را تحقیر نمی‌کند و برای هر کدام نقشی شایسته و فکر شده تعریف می‌کند و حتی در اندازه قاب‌ها و زاویه دوربین هم نگاهی محترمانه به شأن انسانی کاراکترها دارد؛ درحالی که هیچ کدام از آنها مقدس نیستند و از دایره افراد معمولی و آشنا و قابل دسترس خارج نمی‌شوند.

آبجی

کارگردان: مرجان اشرفی زاده

نویسنده: مرجان اشرفی زاده و ناهید طباطبایی

بازیگران: گلاب آدینه، پانته آناهایی‌ها، علیرضا استادی، حمیدرضا آذرنگ، شیرین یزدان بخش و بابک حمیدیان

اکران در گروه هنر و تجربه

خانه‌ام ابريست

خوابی در تاریخ

فرشته نوبخت / نویسنده و منتقد ادبی: «خانه‌ام ابريست»، سفر خیال‌انگیز زنی در پی خوابی در تاریخ است. خواب زن، او را به چند گوشه از تاریخ ایران می‌برد و از یزد تا خارک، از خارک تا تهران، از تهران تا چالوس سرگردان می‌نماید و در این مسیر گویی او همراه آدم‌هایی از تاریخ به مرور گذشته‌ای می‌پردازد که از آن چیزی جز مشتی اوراق و سند و یاد و خاطره، باقی نمانده است. او در پی حقیقت است و تنها چیزی که از آن در دست دارد، تصویر مردی به نام کوهسار است. این سفر بایستی قصه رنج آدمیانی را روایت کند که به سودای یافتن آزادی و ساختن آرمان شهرهای خیالین خود بوده‌اند. آنها اندیشه یا خواسته ناممکنی ندارند و تنها سلاح‌شان تکه‌ای شعر از عارف قزوینی یا اعلامیه و مقاله‌ای است که برایشان دریچه‌ای شده به جهانی بهتر. در این میان اما دفترچه

سرخ زنی به نام گیتی، پیوند روایت پونه را با گذشته، از صورت مبهم و خواب‌گونه با سندی به جا مانده از تاریخ می‌آمیزد. گیتی به مرور، تبدیل به نمادی از حافظه تاریخ می‌شود که در طول زمان به حرکت درآمده است. نثر خوشخوان و قلم گیرای نسیم خلیلی اما حکایت دیگری است که ما را با وجود همه آنچه ذکر شد، تا انتها به نخ روایت متصل نگه می‌دارد. اگر روایت نسیم خلیلی، دچار حرکتی جاندار از توصیف به کنش می‌شد، قطعاً با روایت پر خون و پر کششی روبه‌رو می‌شدیم و شاهد آن گفتمانی می‌بودیم که به نظر می‌رسد هدف اصلی نویسنده پیرامون روایت بخشی از تاریخ ایران و درک آن در حال بوده است. اما «خانه‌ام ابريست...» در شکل فعلی آن روایتی شاعرانه بر بستر تاریخی است، بی‌آنکه شاعرانگی آن حسی از تاریخ را در ما زنده یا بیدار نگه دارد.

خانه‌ام ابريست...

نویسنده: نسیم خلیلی

نشر: بوم سفید

سال چاپ: ۱۳۹۹

مثل آب برای شکلات

عشق و جنگ

رضا آشفته / منتقد ادبی و هنری: «مثل آب برای شکلات» نمایشی درباره عشق و جنگ برگرفته از تاریخ معاصر مکزیک است و در آن می‌توان نسبت‌های درست و نادرستی را در هر جامعه‌ای پیدا کرد. اگر در جامعه‌ای عشق متعالی و رشد یافته باشد، از جنگ و خشونت پرهیز خواهد شد و برعکس در جامعه‌ای که عشق اتفاق ناچیز و ناگواری باشد حتماً جنگ و خشونت به انحاء مختلف جایگزین‌اش خواهد بود. «مثل آب برای شکلات» نمایشی است که در دو سبک تلفیقی رئالیسم جادویی و پسامدرن شکل گرفته است و البته این وابستگی از یک رمان می‌آید که نوشته لورا اسکوتیل از کشور مکزیک است. به همین دلیل نیز در اجرای نمایش چنین حس و حالتی قابل پیگیری است چون وفاداری به متن بسیار زیاد است؛ هر چند در این

اقتباس، ابراهیم پشت کوهی، بر آن است که انطباق فرهنگی صورت بگیرد و از آن محیط جادویی آمریکای لاتین که دچار سنت‌های غلطی نیز هست؛ نقی وارونه به منطقه هرمزگان زده شود. دیدن این نوع آثار نمایشی همواره پیامد مثبت دارد چون ما را نسبت به کمبودها و نداشته‌هایمان آگاه می‌کند و ما این روزها داریم از بیگانگی با عشق رنج می‌بریم. در حالی که سبک عشق زبان ساده‌ای دارد و در نهاد انسان موجودیت تام دارد اما نیاز به تلنگر و بیداری است. باید که ما زنجیروار عشق را تجربه کنیم و شفاف و صادقانه از دوستی با عزیزان‌مان در خانواده، این راه و روش را آغاز کنیم و با همین حس و حال پا به جامعه بگذاریم. جامعه سالم، جامعه عاشق‌دوست و این دوست داشتن و اولویت دادن به دیگران همان مفهوم عشق را دارد.

مثل آب برای شکلات

نویسنده و کارگردان: ابراهیم پشت کوهی

بازیگران: رویا نونهالی، محمد سایبانی، حسین اصیلی، الهام اسکندری، فاطمه جعفری، بهنام پانیزه، معصومه آقا بیگی، سارا شاهی، افسانه برمر، وحید فراهانی و فاطمه احسانفر

امکان تماشا در تیوال